

hele Stillingen er han jo nødt til at foretage den Kovending, som han har foretaget. Men naar det ærede Medlem siger, at vi skulde nære Valgfrygt, saa kan jeg berolige ham i den Henseende. Vi er fuldt ud rede til at tage Valg naar som helst og nærer ikke den fjerneste Frygt for, at der ikke ude i Befolkningen skulde være en stærk Tilslutning til det Standpunkt, som vi har hævdet og hævdet senest ved Fremsættelsen af vort Forslag om Guldtold, der er anerkendt fra mange sagkyndige Sider som et Forslag, der er hensigtsmæssigt, og som i alt Fald er det eneste, som vi fra vor Side anser for virkelig virkningsfuldt, medens man jo fra redikal og fra socialdemokratisk Side aldeles ikke har fremsat noget som helst Forslag til Løsning af denne Krise.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: At det ærede Medlem nu opdager, at han før har begaaet en Dumhed ved at tale om, at Tidspunktet ikke var gunstigt at gaa til Valg paa, forhindrer ikke, at dette desuagtet er sagt, dermed er det tilstrækkeligt tilkendegivet, at hos det konservative Parti er der intet Ønske om at komme til Valg. At vi nu erfarer, at det ærede Medlem bilder sig ind, at den konservative Sag staar godt, forandrer ikke det virkelige og sande Forhold, som det ærede Medlem før belyste. Det er ogsaa meget naivt at bilde sig ind, at det Parti, som kommer med Armene og Lommerne fulde af Toldskatter til Befolkningen, i mindste Maade skulde kunne gøre sig Haab om at staa godt i Befolkningens Øjne. Naar det ærede Medlem i øvrigt talte om min Kovending, skal jeg ikke opholde mig derved; jeg tror, han kan have nok at gøre med sine egne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Stauning forfalder nu til den Diskussionsform, som han ikke sjældent forfalder til, nemlig den fra Drengearene saa vel bekendte: Det kan du selv være. Denne Form for Diskussion har jeg aldrig beundret, og jeg skal ikke indlade mig paa den. Jeg skal blot sige, at det, jeg sagde sidst, var, at vi frygter ikke Valget, det gør vi ikke, men jeg fastholder det, jeg sagde først, at Valg paa dette Tidspunkt er uhensigtsmæssigt af mange Grunde. Vi skulde jo bl. a. saa have forelagt Finansloven paa ny,

og en meget stor Del af Rigsdagsarbejdet skulde gøres om. Det ved det ærede Medlem udmærket godt, og at faa en Valgperiode paa 4 Aar, som udløber igen i Begyndelsen af Marts Maaned, ved enhver vilde være meget uheldigt, det vilde i Praksis sige, at man forkortede Valgperioden til 3 Aar. Der er altsaa afgørende praktiske Grunde, som taler imod at gaa til Valg paa dette Tidspunkt, især da dette Spørgsmaal, der her rejses, ikke er et saadant, som er egnet til at gaa til Valg paa. Skal vi gaa til Valg, saa lad os gaa til Valg paa de saglige Uoverensstemmelser, der er os imellem, paa dette Punkt skal det ærede Medlem Hr. Stauning til enhver Tid finde det konservative Parti parat.

Bode: De sidste Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Pürschel om, hvorfor der ikke kan finde Valg Sted nu, viser jo, hvad jeg allerede har haft Lejlighed til at sige før, at det, de Konservative viger for, nemlig en Trusel om Valg, aldeles intet har paa sig, det er blot noget, man ved gør Indtryk paa de Konservative. Derfor slynger Regeringen det ud ved forskellige Lejligheder. Hvis I ikke nu arrangerer jer med os, arrangerer vi Valg, skønt enhver kan sige sig selv, at det er udelukket, at der kunde komme Valg paa den Omstændighed, at vi vedtager at sige det til Justitsministeren, som der her er Tale om. Det kunde ikke medføre noget som helst andet, end at Justitsministeren maatte gaa, slet ikke noget andet. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen sagde, at det tjener Justitsministeren til Ære, at han har erkendt en Fejl. Han har erkendt den, det er rigtigt, efter at man har haft Pause i tre Timer, i hvilke man har tilvejebragt et Arrangement, hvori denne Erkendelse er et nødvendigt Led, et nødvendigt Led sammen med de andre nødvendige Led, nemlig dette, at Venstres Ordfører skulde fastslaa, at det var en Fejl, og de Konservative have Adgang til at understrege, at det var en Fejl, og Statsministeren Adgang til at henholde sig til den af Justitsministeren fremsatte Beklagelse, alt sammen et Arrangement, som byggede paa den Omstændighed, at man ved, det er umuligt andet end at misbillige, hvad Justitsministeren har gjort. Men samtidig skal man ordne sig saaledes, at det ikke faar de naturlige Følger, som det i ethvert andet parlamentarisk-politisk Land vilde faa. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen bemærkede, at en Udtalelse i Landstinget i sin Tid intet Indtryk havde